

1949

Näytenumero — Provnnummer

No 1

Kysymys pöytätennislehden julkaisemisesta on kauan ollut pohdittavana. Pelin harrastus ei kuitenkaan ole ollut riittävä jotta yritys taloudellisesti olisi kannattava. Toimitus on tietoinen nykyisistäkin vaikeuksista, mutta yrityksemme tarkoituksesta on herättää pöytätennisinnostusta yhä laajemmissa piireissä ja täten levittää tietoutta pelistä. Tarvikepula on valitettavasti viime vuosina huomattavasti vaiseuttanut pelin kehitystä maassamme, mutta tämä ilmiö on toivottavasti ohimenevä laatua. Niinkuin säännöstely muilla aloilla varmasti on häviämässä, samoin selvinnemme turvikepulasta lähi-aikoina.

*

SMASH esittäytyy nyt ensimmäisen kerran lukijoilleen. Lehti ilmestyy tätä näytenumeroa lukuunottamatta tulevana pelikautena kuudesti, kolme kertaa syksyllä ja kolmasti keväällä. Tilaushinta on koko vuodeksi 125:— irtonumeroiden hinta 25:—.

Mihin SMASH pyrkii? Lehemme pyrkii olemaan yhdysside kaikkien pöytätenniksestä kiinnostuneiden välillä. Lehemme sisällöstää mainittakoon kysymys- ja vastausosasto, joka auliisti on kaikkien lukijoiden käytettävissä. Sääntöjen tulkinnasta vastaavat pätevät ky-

Frågan om utgivandet av ett specialorgan för bordtennis har länge varit aktuell. Intresset för sporten har likväl hittills icke antagit sådana proportioner att en tidning skulle bli ekonomiskt lönande. Redaktionen är nog samt medveten om att så ej ännu heller är fallet, men vårt mål är att tidningen skall vara ägnad att höja intresset för sporten. Materialbristen har på ett beklagligt sätt hämmat bordtennisens utveckling under åren efter krigen, men denna brist hoppas vi skall läta så småningom i likhet med ransoneringens upphävande på olika områden.

*

SMASH presenterar sig härmad första gången för våra ärade läsare genom utgivandet av detta provnummer. Tidningen kommer under instundande spelsäsong ytterligare ut sex gånger, tre gånger på hösten och tre på våren. Prenumerationspriset för helår är 125:— I lösnummer kostar SMASH 25:—.

Vad går SMASH in för? SMASH går in för att vara en förenande länk för alla bordtennisentusiaster, såväl aktiva spelare som övriga intresserade. Tidningen kommer bl.a. att innehålla en frågespalt, där läsekretsen har tillfälle att fråga allt om sporten. Regeltolkningsfrågor kommer att framföras på våra spalter. SMASH kommer vaksamt att

näiliöt. SMASH seuraa valppaasti kaikkia pöytätennistapahtumia ja pyrkii jäljestäkin pään esituomaan kiinnostavia ja havainnollisia selostuksia.

SMASH avaa palstansa kaikkien käytettäväksi, sillä SMASH on koko pöytätennisvien yhteinen lehti, eikä suinkaan ole tarkoitettu yksinomaan parempia pelaajia varten pöytätenniskeskissamme. Lehden tarkoituksena on täyttää tehtävänsä kaikkialla maassa, myös kaukaisimilla syrjäseuduilla!

SMASH on yksityinen yritys ilman taloudellisia voiton pyyteitä. Varsinaisen toimituksen muodostavat R. Biese, J.-E. Jansson, O. Halme, H. Winqvist, B. Kajetski ja B. Bergh. Toimitus toivoo, että lehteen kirjoittavat mahdollisimman monet asianharrastajat jokapuolelta maata. Tällä tavoin sisältö saadaan monipuoliseksi ja kaikkia kiinnostavaksi. Rakentavan arvostelun merkityksen toimitus oivaltaa hyvin, jonka takia lukijat saavat käyttää lehden palstoja myösken epäkohtien esille tuomiseksi.

Lopuksi toimitus toivoo, että jokainen pöytätennispelaaja tilaa lehden, sillä se on elintulo yrityksen onnistumiselle. Esimerkit muista maista ovat selvästi osoittaneet, että alan erikoislehti aina on edistänyt urheilua. Tilauslomake on toisessa paikassa lehteä. Lukukaa tästä lehteä, levittäkää sitä ja tilatkaa se!

Toimitus.

följa med allt som tilldrager sig på bordtennisfronten. Vi går inte in för att presentera digra resultatlistor, som dagspressen serverar läsarna i form av färskä tävlingsreferat, utan vår strävan är att frambringa sådant, som har allmänt intresse. Nyheter från utlandet publiceras i den mån redaktionen finner det lämpligt.

SMASH öppnar sina spalter för var och en som har något på hjärtat, ty SMASH är alla bordtennisentusiasters egen tidning. SMASH skall ej blott vara en tidning för de mera avancerade spelarna i våra större bt.centra, utan tidningen skall fylla sin uppgift överallt där bordtennis spelas.

SMASH är ett privat initiativ utan tanke på ekonomisk vinning. Den egentliga redaktionen består av herrar R. Biese, J.-E. Jansson, O. Halme, H. Winqvist, B. Kajetski och B. Bergh. Redaktionen hoppas dock på intressanta bidrag från när och fjärran. Bordtennisspelarna skall ha en känsla av att alla kan bidraga till tidningens utveckling. Uppbyggande kritik är alltid hälsosam och därfor skall brister och misshälligheter ej lämnas obeaktade.

Till sist hoppas redaktionen, att varje bordtennisspelare prenumererar på SMASH. Det är ett livsvillkor för att tidningen skall bli långlivad. Exempel från andra länder har visat, att en egen bordtennistidning alltid höjt sportens anseende. Prenumerationsblankett finnes på annan plats i tidningen. Läs och sprid SMASH, prenumerera på SMASH.

Redaktionen.

OLAVI HALME:

Mitä olisi tehtävä pöytätennistasomme kohottamiseksi.

Suomen Pöytätennisliiton toiminnan alkuaikoina käydyt maaottelut osoittivat armotoman selvästi sen valtavan eron, mikä oli meidän ja naapurimaittemme pöytätennistason välillä. Neljän 5—0 häviön jälkeen uskottiin, että maaottelut olivat toistaiseksi tarkoituksettomia. Sodan jälkeinen kansainvälinen kosketus rajoittiakin vain seura- ja piirikuntaotteluihin sekä muutamiin ulko-

maisiin kilpailumatkoihin. Kotimainen kilpailutoiminta oli kuitenkin vilkasta, ja ilahduttavan laajaksi kehittyneen pöytätennisharrastuksen tuloksena saatiin jo muutamia kansainväliä voittojakin ja tulevaisuuden lupaksena ensimmäinen maaotteluvoittomme paperilla meitä vahvemasta Luxemburgista. Tätä kehitystä on nyt määräätietoestti edistettävä. Seuraavassa esitän muutamia näkö-

kohtia, joihin mielestäni olisi kiinnitettävä huomiota, jos halutaan kohentaa nykyistä pelitasoamme.

Propaganda.

Suurelle yleisölle on pöytätennis melko tuntematon käsite, ja siitä puheenollen tulleenkin maallikolle lähinnä mieleen kaksi ikävystyneen näköistä henkilöä, jotka hitaasti lyövät pieniä, valkoista palloa edestakaisin ruokasalin pöydällä. Tämä käsitys on poistettava, ja tehtävä peli tunnetuksi tavallisellekin kansalaiselle. Tässä työssä olisi tärkeää saada jatkuvasti pöytätennismaailman uutisia ja kilpailutuloksia ja ehkä muitakin pikkupätkiä sanomalehtiin sekä johonkin kuva- tai aikakauslehteen pöytätennistä esittelevä kuvasarja selittävine teksteineen. Mahdollisuksien rajojen ulkopuolella ei olisi pöytätennisaileinen lyhytelokuvakaan. Huomattavimpien pöytätenniskilpailujen mainostamiseen olisi kiinnitettävä entistä enemmän huomiota. Hyötyä voisi olla valokuvin ja ytimenekän tekstein varustetusta, pöytätennistä esittelevästä vihkoesta, jota voitaisiin levittää koulujen teinikunnille, urheiluseuroihin, teollisuuslaitosten ja virastojen henkilökuntien kerhoihin j.n.e. Propagandakilpailuja olisi järjestettävä koululaisille sekä toimimille mieluimmin joukkuekilpailujen muodossa tunnetun Pinnacle-pokaalikilpailun tapaan. Vain tällä tavoin saadaan herätetyksi mielekiinto peliä kohtaan ja sitä tietä peliharastus laajenemaan, joka on tärkein edellytys yleiselle pelitason kohoamiselle.

Pelivälineet.

Pöytätennistä on kuitenkin turha mainostaa, ellei samalla pystytä hankkimaan peliin innostuneille pelivälineitä. Näitten saanti on toistaiseksi ollut sattumanvaraista, ja tämä onkin ollut eräänä syynä siihen, ettei pöytätennis ole vielä päässyt laajemmalle leviämään eikä kehittymään. On tärkeää, että peliä aloitteleva jo alunpitäen tietää millaisilla välineillä peliä on pelattava, ja että hänenlä on myös mahdollisuus saada kunnollisia ja sääntöjenmukaisia pelivälineitä. Maassamme pystytään valmistamaan ensiluokkaisia pöytää, verkkoa ja mailoja, sensijaan pallot on pakko hankkia ulkomailta. Pallotkysymykseen onkin jatkuvasti kiinnitettävä

mitä suurinta huomiota, ja kunhan se vain saadaan ratkaistuksi tyydyttävällä tavalla, ei välineitten puute ole enää esteenä pelin levämiseelle. Myöskin on asianomaisten elinten huolehdittava siitä, että niinkauan kuin palloja on rajoitetusti saatavana, ne jaetaan seuroille aktiivipelaajien lukumäärän osoittamassa suhteessa.

Harjoitustoiminta.

Sopivien harjoitusuhoneistojen puute on suuresti estänyt pöytätenniksen kehittymistä. Lisäksi on useimmiten peli-iltoja ja pöytää liian vähän pelaajien lukumäärään verrattuna, ettei vastaa tarkoitustaan tulla harjoitustilaisuuteen, jossa koko iltana saa pelata ehkä pari ottelua. Täysin hyödytöntä on värvätä seuraan kymmenittäin jäseniä, ellei heille voida varata riittävästi tilaisuutta harjoittelemiseen. Olisikin suotavaa, että tällöin voitaisiin jonkin vanhemman pelaajan johdolla muodostaa uusi, pienempi seura joka voisi harjoitella pienemmissäkin tiloissa ehkäpä vain yhdelläkin pöydällä. Jos seuralla on 2—3 peli-iltaa viikossa, on pyrittävä siihen, että käytettävässä olisi pöytä aina 8—10 kilpailumielessä harjoittelevaa pelaajaa kohti. Seurojen tulisi harjoitustilaisuuksiin määrätä joku toimihenkilöstä tai pelaajista harjoituksen valvojaksi, joka huolehtisi siitä, että harjoituksiin varattu aika tulee tarkoituksenmukaisesti käytettyksi.

Pelin tekniikan ja taktikan harjoitteleemiseen on kiinnitettävä riittävästi huomiota. Umpimähkäinen paloilu on turhaa, mieluummin harjoiteltakoon aina jotakin määrättyä syöttöä, lyöntisarjaa tai pelitapaa. Irrallisia otteluita on vältettävä, sensijaan voidaan pelata illan kuluessa pikasarja, seuran keskeisen mestaruussarjan tai haastelistan otteluita. Pääasia on, että kukin pelaaja joutuu ottelemaan erityylisten vastustajien kanssa. Suositeltavia ovat yksityisten A-luokan ja vaikkapa B-luokankin pelaajien vierailut toississa, lähinnä maaseutuseuroissa.

Kilpailutoiminta.

Pelitaidon kehittymisen kannalta on tärkeää, että seurojen keskeisten ystävyysottelujen muodossa saadaan kosketus myös muiden seurojen pelaajiin. Piirien järjestämät mestaruussarjat ovat senyuoksi erittäin an-

(jatk. siv. 9)

ROLF BIESE:

Med VM-Laget i Stockholm.

Finlands första officiella framträdande i större bordtennisammanhang utomlands skedde i februari i VM i Stockholm. Trots de väntade negativa resultaten torde det vara på sin plats att här dröja några ögonblick vid detta gigantiska evenemang. Jag lämnar med avsikt bort de våras individuella prestationer siffermässigt, ty därvidlag har ju dagspressen givit sitt. Däremot skall jag berätta om våra erfarenheter och rön under VM-veckan — om vad vi sågo och hur det gick till.

Vår trupp bestod officiellt av frk. D. Lindblad och fru E.-M. Karhumäki samt herrar B. Bergh, L. Malmborg, B. Kajetski och undert. Dessa spelare deltog både i lagtävlingarna och i de individuella klasserna. Dessutom bereddes fru H. Kompa och syskonen E. Kuittinen samt herr D. Gumppler tillfälle att pröva sin förmåga i den mördande konkurrensen. Som förbundets representanter medföljde herrar J.-E. Jansson och S. Krugerus. Huvudtruppen avreste från Hfors dygnet efter vår första landskampstriumf mot Luxemburg i Tennispalatset. Segern uppmärksammades på ledande plats i dags tidningarna och var ägnad att ge ett visst förtroende inför dusterna i Stockholm.

Arrangemangen...

I Eriksdalshallen varo sju tävlingsbord placerade, varjämte fyra bord användes för mindre viktiga matcher på sidan om den egentliga tävlingsarenan. Ytterligare tre träningsbord stodo till spelarnas förfogande. Må det genast vara sagt, att allting löpte friktionsfritt. Man spelade dagligen i tre repriser, på morgonen, dagen och kvällen. Frukost och middag serverades på restaurant Fatburen, dit bussar i pendeltrafik förde spelarna och avhämtade dem. Morgonkaffe och gröt erhölls vi på hotellet. Spelarna från olika länderna varo tyvärr inkvarterade på olika hotell, vilket gjorde att kontakten dem emellan ej blev vad den kunnat bli.

Borden varo prima, kanske en aning långsamma. Allt prat om de alltför långsamma

John Leach,
England.

borden kan obönhörligen avfärdas. Markeringstavlorna varo sinnrika och publiken kunde hela tiden följa med ställningen vid varje bord. Domarna varo sin uppgift vuxna och hedrade sig genom sin saklighet och kunnighet även i kitsliga situationer, då någon diva försökte lura dem när ett domslut gick emot.

Varje deltagare fick före tävlingarnas början ett schema ur vilket man kunde läsa data och klockslag samt vilket bord man skulle spela på under hela tävlingsveckan. Schemat kunde hållas mycket bra — det gällde bara att klara sig så långt som möjligt! Matcherna dömdes på svenska. Utländska språk användes icke, ty markeringstavlornas siffror talade alla språk. Ryktet om att arrangörerna skulle utestänga försenade spelare gjorde att även de stora stjärnorna infunno sig på utsatt tid. Den enda arrangörstekniska tabben var lottningen, som verkligen höll på att sätta myror i huvudet på arrangörerna. Föreskrifterna i anmälningsblanketterna hade ej följts och därigenom kom bl.a. flera danska herrspelare på samma kvarta. Även andra nationer blevo förförde lade, men ITTF:s ordförande Mr. Montagu ledde förhandlingarna med skicklig diplomati kvällen före första tävlingsdagen. Tänk vilket elände om man varit vungen att lotta om — programmen varo tryckta! Enär lottningen

var regelstridig, länder det alla nationer till heder att man såg genom fingrarna.

Tävlingarna...

Finland blev sist i sin grupp i lagtävlingen för herrar. Att Ungern, USA, Frankrike, Jugoslavien och Wales skulle besegra oss utan besvär var klart från början, men att vi skulle tömma nederlagets bittra kalk mot nyss besegrade Luxemburg och Norge var svårt att smälta. Dock vågar jag påstå att segern över L-burg hemma ej kan betraktas som en tillfällighet. Vi voro helt enkelt alltför gröna när det gällde ett VM. Norge borde vi dock rå på normalt. Av våra spelare gjorde Bergh ungefär vad man väntat av honom, Malmborg var en stor besvikelse och undert. slutligen på grund av italienska sjukan oförmögen att prestera normal form. Att Malmborg, som utan setförlust gått ur striden mot luxemburgarna hemma, mot Norge skulle få näja sig med summa ett set var något vi hade svårt att förlåta. En så begåvad och talangfull spelare får ej spela så nonchalant som han gjorde. Skall han även härnäst komma ifråga för lanskampsuppdrag bör han med det snaraste inse, att ett dylikt uppdrag förpliktar till att kämpa och göra sitt yttersta in i det sista. Av dylika kämpatag såg man ej ett spår. Leif är dock ung ännu och kommer säkert att gå långt — men lättvindigheten måste bort! Kajetski var vid tidpunkten för VM ännu en klass sämre än våra tre toppspelare. Att Gumper även skulle vara alltför kort i rocken voro vi inställda på — trots setboll mot ungraren Koczian. I de individuella tävlingarna inskränkte sig våra framgångar till en vunnen match per man för våra tre bästa.

Flickornas första internationella framträende voro vi kanske mest nyfikna på, men även de stannade sist i sin grupp. Otur i lottningen hade fört danskorna och norskorna i den andra gruppen. I vänskapsmatcher besegrades de senare 3—1 och mot danskorna blev det ett mycket knappt nederlag 2—3. Ett gemensamt drag för våra damers förehavanden var att de voro olovligt nervösa. Tyvärr ville nervositeten ej ge med sig under hela turneringen.

I lagtävlingen för herrar var Tjecko-Slovakien suverän i den ena gruppen, Ungern — trots starka USA — i den andra. Finalen

skall sent glömmas. Alla matcher voro av högsta klass. Den slutade 5—4 till ungrarna Sido, Soos och Koczian. Vana vann alla sina tre matcher, men Stipek förlorade alla sina. Koczian tyckte jag mest om. Det var en rätt kort, snabb och pigg herre, som synbart levde med i spelet från den första bollen till den sista. Sido — en mörk magyar, som liknade ett åskväder då han var i aktion — slog säkert de hårdaste slagen av samtliga spelare. Hans utklassning av Miles mot USA var som tungvikturens knock out på flugviktaren. Soos, som var den svagaste i trion, överträffade sig själv och hämtade mången värdefull poäng.

Bland damerna var USA-flickorna Peggy Mc Lean, Mildred Shahian och Thelma Thall de bästa. Ungerskorna Farkas och Karpati hade en uppenbar chans, men Karpati var för svag i sällskapet.

I de individuella tävlingarna inträffade en första klassens sensation i det att otippade engelsmannen Johnny Leach hemförde sluts segern. De en aning långsamma borden gynnade den lange engelske eleganten, som inom parentes sagt till yrket är lärare — i bordtennis. Han slog Miles 23—21 i skiljeset i semifinalen och Vana med 3—2 i finalen. L:s spel var egentligen baserat på defensiv, men han kunde i de mest oväntade ögonblick övergå till en offensiv, som satte pricken över i'-et. Vana var publikens stora idol. När han än spelade, hördes publikens ovationer. Han är en gudabegåvad offensivspelare — bordtennisens studsande basker. Han klarade sig till fyra finaler, men blev utan ett enda världsmästerskap. Ett i sanning hårt öde för en tidigare världsmästare. Gentleman ut i fingertopparna var han dock tävlingarnas mest uppmärksammade spelare — en inofficiell världsmästare anno 1949. Amrisen Miles och hans landsman Reisman spelade fruktansvärt hårt, men de föllo på felprocenten i den hårt uppskruvade farten. Deras divafasoner och nonchalanta uppträende gjorde dem emellertid föga populära. Av fransmännen klarade sig Amouretti bäst — till semifinalen mot Vana, där han t.o.m. ledde 2—1. A. var en bt-maskin, som returnerade allt. Trevlig och sympatisk fransman, som man gärna såg i aktion trots det defensivbetonade spelet. Ungdomliga greven Lans-

koy, halvdöv, blixtrade till i några matcher och är kanske ett ämne till storspelare. Andreadis var tjeckernas bt-maskin, som dock kom alla förhoppningar på skam. Det finns nog ingen spelare i världen i detta nu som spelar så ekonomiskt och behärskat som han, men trots den digra repertoaren tyckte jag dock att hans spel var en smula monotont att se på i längden. Utom Leach framträddes Barna och Bergmann mest av engelsmännen. Den senare imponerade ej i jämförelse med de största stjärnorna och man frågade sig själv hur han burit sig åt året tidigare i London, där han triumferade. Barna är för gammal redan, men dét oaktat förstod man tydligt att han är bordtennisens okrönte konung. Det världsberömda backhandslaget har han kvar och speciellt i dubbel såg man hans blick för spelet. En trevlig och sympatisk uppenbarelse såväl vid bordet som utanför tävlingsarenan och beredvilligt lämnade han alla upplysningar man önskade få. När han tillsammans med Leach för kvart maskin efter alla konstens regler utmanövrerat Malmborg och undert, kom han fram och skakade hand med orden: "Det där gjorde Ni fint för att vara första resans gossar. Kom igen nästa gång!" Ridå!

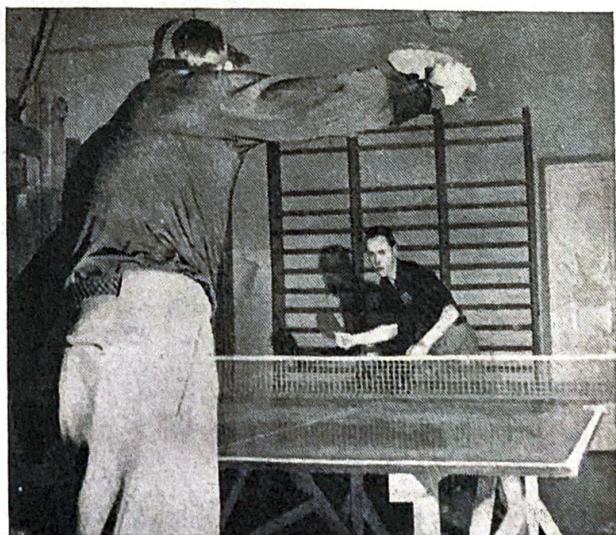
Svenskarna hade hoppats mycket av Flisberg och Grive, men den senare klappade igenom. Flisberg spelade stundtals briljant i lagmatcherna — i synnerhet mot Österrike — men föll tidigt bort i likhet med de övriga svenskarna i de individuella tävlingarna. En semifinalplats i dubbel tillsammans med Bergmann kunde han dock bärga. Österrike hade ett jämnt och starkt lag, likaså Jugoslavien.

Bland damerna imponerade ungerskan Farkas oerhört. Hon spelade i början av tävlingarna synnerligen hårt och offensivt, men ju längre det led, desto försiktigare blev hon. F.Ö. kan nämnas, att hon redan i ett tidigt skede nämnde, att så kommer det att bli överlag — försiktigheten är en dygd för damerna när slutkamperna stå på spel! Hon anses vara sjunde bästa spelare i hela Ungern, herrarna medräknade, vilket säger en hel del. Tyvärr förstördes hennes gloria genom kuppen av en kofta i Göteborg före VM. Hon fick dock spela slut och hemförde tre världsmästerskap. Tjeckiskan Hruskova, som blev tvåa, baserade sitt spel på en monoton

säkerhet, som gav henne andra plats även i mixed med Vana. Peggy Mc Lean från New York var ett nervknippe, som utmanövrerades i första omgången av skotskan Roy Evans, men i sanningens namn måste man dock placera henne närmast Farkas. Österrikes idol, Trude Pritzi, var en manhaftig kvinna, som satte myror i huvudet på Farkas genom sitt sakra bollande. I ett av semifinalseten spelade man 18 min. på den första bollen. Den för sin skönhet mycket prisade engelskan Peggy Franks var bra, men föll i skuggan för dessa stjärnor. Unga Adele Wood, som även representerade Union Jack, hade de rätta tagen och låter säkert höra av sig i fortsättningen.

Publikens var talrik, särskilt under finalkvällarna, då man var tvungen att bygga extra läktare. Om man skall taga konsekvenserna av vårt första deltagande i VM, bör det genast konstateras att vi ännu ha "många mil att vandra". Bordtennis är emellertid en sport, som kanske fordrar mera internationellt utbyte än någon annan och så snart vi ha råd att anställa kunniga tränare och låta våra spelare resa mera ut och lära, kan vi nog vänta resultat. Vi kan taga alla nedslående skrivelser med ro om detta "waterloo" — bordtennisspelarna kommer säkert en vacker dag med gladare bulletiner. Det är bara att taga det med tillförsikt, arbeta vidare på den inslagna vägen. Det tar ännu många, många år, men det går framåt, vilket är huvudsaken.

Slutet gott, allting gott...

Sista träningen före VM. Leif Malmborg—Bo-Gustav Bergh.

Intervju med bordtennisförbundet.

För att få del av Bordtennisförbundets planer under den kommande säsongen har redaktionen vänt sig till förbundets ordförande, dipl.ing. J.-E. Jansson. — "Huru ter sig materielsituationen i landet inför den stundande säsongen?" — Mycket beror givetvis på tillgången av bt. materiel. Numera pågår inom landet en tillverkning av rackets, som mostvarar efterfrågan. Kvaliteten är även god och dessa finska rackets med engelskt specialgummi äro fullt i klass med de bästa utländska märkena. Bollsituansen ser även ut att bli bättre än under den gångna säsongen och klubbarna torde enligt hörsägen t.o.m. komma över engelska tävlingsbollar. Så tillvida har det äntligen ljusnat på bordtennisfronten.

"Huru ser det ut att bli med tävlingsverksamheten och har förbundet några planer på internationellt utbyte?"

— Förbundets årsmöte hålls den 11 september och den styrelse, som därvid väljes kommer ju att draga upp riklinjerna för säsongen. Det är att hoppas, att FM denna gång skall kunna hållas på landsorten samt att allmänna tävlingar skola arrangeras på de olika orterna i större utsträckning än tidigare. Nyttiga impulser av våra bästa spelare skulle härvid inhämtas. Förbundet borde även efter möjlighet gå in för uppvisnings- och instruktionstillfällen och därigenom göra mera propaganda för sporten.

Den 19–20 november anordnas i Köpenhamn för första gången Nordiska Mästerskap i bordtennis. Initiativet till dessa tävlingar, som skola hållas vartannat år — hösten 1951 i Helsingfors — har kommit från finskt håll och de stadgar, som gälla

för NM äro uppgjorda av FBTF:s nuvarande ordförande Rolf Biese och antagna vid Nordiska Bordtennisunionens möte i Stockholm i februari detta år. NM är ett VM i miniatyr. Deltagarantalet i de olika klasserna är begränsat för att tävlingarna skall kunna genomföras på två dagar. Det är att hoppas att vi skall kunna sända fullt lag till Köpenhamn och att uttagningskommittén genast vid säsongstarten inriktar sig på lagnomineringen och ger nödiga direktiv i tid åt toppspelarna.

"Vilka chanser har då Finland i NM?"

— På basen av landskamperna vid VM förefaller våra damer att ha större chanser än herrarna. Våra flickor slogo ju norskorna 3–1 och förlorade knappt 2–3 mot Danmark (i vänskapsmatcher) sedan fru Karhumäki t.o.m. haft matchboll i den avgörande matchen. Herrarna förlorade 4–5 mot Norge i en jämn match där de våra av olika anledningar emellertid ej presterade närmelsevis sitt bästa spel. Här har herrarna ett tillfälle till revansch, som absolut inte får försummas!

"Som medlem av internationella bordtennisfederationens tekniska kommitte kan Ni kanske berätta något om I.T.T.F.?"

— Vid kongressen i Stockholm i samband med VM beslöts att icke endast tillåta utan t.o.m. på bud a användning av vita kläder i bordtennis. Tidigare ansåg man den vita klädseln försvåra fixeringen av bollen men erfarenheterna bl.a. i USA har utvisat att så ej är fallet. Nästa säsong rekommenderar vi spelarna att åtminstone vid tävlingar skruda sig i vitt vilket bl.a. ur åskådar synpunkt är att föredraga. I synnerhet våra bästa spelare borde enligt min åsikt gå in för att visa vägen även i detta hänseende.

(forts. å sid 11)

I ett specialhyrt flygplan återvände truppen tillsammans med en skara inbitna supporters. Dessa supporters äro egentligen ett kapitel för sig. Det kan nämnas, att en klubb måste inställa sina träningar under VM-veckan på grund av att dess flesta spelare befann sig i Stockholm. Trots amerikanernas vadhällning, Farkas' snatteri, en ungersk radioreporters politiska propagandautsändning

direkt till Budapest och en del andra mindre trevliga företeelser, som man dock måste räkna med vid en jätteturnering av detta slag, förblev resan ett minne för livet. Jag kan ej låta bli att sluta denna skildring med ett citat ur docent Gunnar Olléns artikel i Svensk Bordtennis: "Trots allt hade vi aldrig velat haft det ospelat, VM-dramat."

Pöytätennisrintamalta

Från bordtennisfronten.

Under denna rubrik publiceras brev från alla delar av landet. Red. hoppas, att spelarna och klubbarnas funktionärer skriver och berättar om vad som händer på resp. orter. På så sätt kan vi alla följa med händelserna på bordtennisfronten. Även kritiserande inlägg äro välkomna. För att genast komma i gång, har vi intervjuat några bt.-ledare och ställt dem följande frågor:

- 1) Huru många bordtennisklubbar finns det och huru många bordtennisspelare beräknar Ni att det finns på Eder ort?
- 2) Har Ni haft tävlingskontakt med andra orter och med vilket resultat?
- 3) Vad väntar Ni av den instundande säsongen?
- 4) Anser Ni utgivandet av en bordtennistidning motiverat och vad tror Ni spelarna säger om densamma?

LEO HOLM, Lojo

- 1) Egentliga bt.-föreningar finns ej på orten, men inom två föreningar (Svenska Föreningen, Lohjan Urheilijat) har bordtennis upptagits på programmet. I landskommunen (Virkby) finns en bt.förening. Dessutom spelas bt. inom några industrier. Man kan räkna att det i köpingen och landskommunen finns sammanlagt ca. 75 spelare.
- 2) Föreningarna i Lojo ha spelat med föreningar i Hangö, Ekenäs, Fiskars, Karis o.s.v. med andra ord med föreningar tillhörande Västnyländska distriktet, inom vilket 10 föreningar verka. Dessutom har spelare från Helsingfors besökt Lojo och vice versa. På grund av långa distanser mellan föreningarna är tävlingsutbytet rätt kostsam men dock icke omöjligt. Senaste vår startade en serietävling inom V. N. med 5-manna lag, vilken just på grund av långa och tidsödande resor inte ännu är slutspelad.
- 3) a) goda och framför allt billiga bollar
b) att serien i V.N. slutspelas
c) livligare utbyte, framför allt med verkligt goda spelare, t.ex. från Helsingfors.
- 4) Jag har tyckt mig märka att en del spelare mycket noga i tidningspressen följer med vad som sker inom bt.sporten, varför måhända en specialtidning skulle fylla ett visst tomrum. Bt.sporten är tillsvidare inte så utbredd, men det kan tänkas att tidningen i detta fall kunde sprida kännedom om sporten och öka intresset för densamma. Personligen är jag dock pessimistisk beträffande tidningens existens och anser att frågan är för tidigt väckt.

Tällä osastolla tulemme julkaisemaan kirjeitä eri puolilta maata. Toimitus toivoo pelaajien ja seurojen toimihenkilöiden zhkerasti kirjoittavan tähän osastoon. Tällä tavoin koko pöytätennisläki pysyy tietoisena kaikesta mitä pöytätennisrintamalla tapahduu. Myöskin arvostelevat kirjeet ovat tervetulleita ja mielihyvin kuolemme lukijoiden ehdotuksia lehden suhteen. Saadaksemme yhteistyön heti alusta hyvään vauhtiin, olemme haastatelleet muutamien paikkakuntien johtohenkilötä ja asettaneet heille seuraavat kysymykset:

- 1) Kuinka monta pöytätennisseuraa on ja arviolta kuinka moni pelaa pöytätennistä paikkakunnallanne?
- 2) Onko Teillä ollut kilpailukosketusta muiden paikkakuntien kanssa ja millaisin tuloksin?
- 3) Mitä toivomuksia Teillä on alkavalta pelikaudelta?
- 4) Pidättekö pöytätennisen erikoislehteä tervetulleena ja luuletteko sen kiinnostavan pelaajia?

TAUNO KALSKE, Turku

- 1) Turun piirin alueella on nykyään kuusi Pöytätennisiittoon kuuluva seuraa, joissa pelaaja yhteensä n. 250. Lisäksi on sanoisinko pt.harrastelijoita, joiden luku yltää edellämainitun.
- 2) Piirimme on järjestänyt otteluita m.m. Tanskan, Pohjois-Ruotsin ja Luxemburgin maajoukkueita vastaan häviten kaikki nämä ottelut. Viime keväänä suoritettiin ensimmäinen kaupunkiotelu Tamperetta vastaan, minkä Turku varamiehisenä voitti 16–10.
- 3) Alkavalta pelikaudelta toivon ennenkaikkea paljon kansallislaajuisia kilpailuja Turkuun. Paikkakuntien välinen kilpailukosketus olisi saatava myös vilkkaammaksi. Tampereen joukkueen pitäisi syksyllä tulla vastavierailelle Turkuun, mutta jos joku muukin paikkakunta on halukas kilpailukosketukseen kanssamme, niin otamme tiedon siitä mielihyväällä vastaan.
- 4) Uutisenne pöytätennislehestä on erittäin tervetullut. Eri paikkakuntien väisenä yhdysseineä tulee lehti varmasti saavuttamaan pelaajien jaka-mattoman suosion.

ASKO SAHRAKORPI, Tampere

- 1) Tampereen kaupungin alueella toimii nykyisin 3 urheiluseuraa, joilla on pöytätennis ohjelmassaan, Tampereen Pyrintö, Tammerfors Bollklubb ja Pynynkin Pallokerho. Tämän lisäksi kuuluu SPTL:n Tampereen piiriin neljäs pöytätennisseura, Linnavuoren Pöytätenniskerho, jonka toiminta-alueena on Linnavuoren tehtaat Siurossa. Edellämainittuihin neljään seuraan kuuluu noin 50 SPTL:n rekisteröimää pelaajaa, jonka lisäksi niissä on satakunta rekisteröimätöntä harrasteliaa.

2) Varsinainen kilpailutoiminta Tampereella alkoi vasta viime syksynä, joten pelaajat eivät vielä ole kerinneet saavuttaa taitoja, jotka riittäisivät maamme valiopelaajille. Kuitenkin on kilpailutoiminta muiden paikkakuntien kanssa ollut vilkasta. Lokakuussa 1948 suoritettiin Tampereella seuraottelu BK -TP, joka oli kuin lähtölaukaus Tampereen pöytätennisurheilulle. Kilpailukosketusta on ollut Oulunkylään, Kotkaan, Helsinkiin ja Turkuun, jota vastaan pelattiin viime huhtikuussa kaupunkiottelu. Se päättyi turkulaisen odotettua niukempaan 16–10 voittoon,

3) Koko Tampereen pöytätennisväen suurin toivomus on tietysti oman kunnollisen kilpailu- ja harjoitushuoneiston saaminen. Se lienee kuitenkin vielä tässä vaiheessa melko mahdotonta. Omasta puolestani näkisin myös tärkeäksi sen, että saisimme tänne Tampereelle järjestää jotkut suuremmat kilpailut, joihin osallistuisi joukko maamme parhaita pelaajia. Tätä voisimme myös saada suuren yleisön innostamaan pöytätennikseen ja kannatuksellaan auttamaan seurojen nykyistä huonoa taloudellista asemaa.

4) Mikäli lehti leviiä mahdollisimman monelle paikkakunnalle olen varma siitä, että se myös levittää pelin harrastusta maassamme. Joka tapauksessa me tampereiset odotamme jännityksellä lehden ilmestymistä, ja toivomme sen saattavan meidät taas yhden askeleen lähemmäksi Suomen pöytätenniksen huippua.

Mitä olisi... (jatk.)

toisia. Kansallisia kilpailuja olisi järjestettävä tähänastista useammin. Yhden tai kahden peliluokan (esim. C-luokka, A- ja B-luokka, nelinpeli, sekanelinpeli ja naisten luokka) kilpailuja voidaan järjestää myös arki-iltoina. Tasoituskilpailut ovat varsin suositteltavia siitä syystä, että niissä heikommat pelaajat pääsevät ottamaan mittaa nimipelaajista. Kansainvälisen kosketuksen säilyttämiseksi olisi jatkuvasti pyrittävä järjestämään pelaajavierailuja seuraottelujen puitteissa. Kilpailujen järjestelypuoleen on kiinnitettävä vakavaa huomiota, ja seuroille, jotka eivät aikaisemmin ole kilpailuja järjestäneet, olisi suureksi hyödyksi, jos sen pelaajat kilpaillemaan tullessaan koettaisivat myös tarkoin tutustua kilpailujen järjestelyyn.

Vain tarkoituksemukaisesti ohjatulla järjestely-, harjoitus- ja kilpailutoiminnalla saadaan pöytätennisurheilumme taso vähitellen kohotetuksi mutten pöytätennismaitten tasolle. Tämä ei kuitenkaan yksin riitä, vaan vasta parhaiden pelaajienme uutteralla harjoittelulla ja omakohtaisilla uhrauksilla saamme sellaisia edustuspelaajia, joilta voimme odottaa menestystä kansainvälisilläkin kilpailuilla.

Suomen parhaat pelaajat 1948-49.

- 1 R. Biese BK
- 2 B. Bergh BK
- 3 L. Malmborg HSF
- 4 B. Kajetski BK
- 5 D. Gumpfer M-be
- 6 A. Nenonen APK
- 7 A. Huttunen MIK
- 8 T. Rundberg BK
- 9 C. Appelberg MIK
- 10 I. Aijälä Hukat

Luettelo on laadittu kuluneen pelikauden, etupäässä kevätkilpailujen perusteella. Kolme ensimäistä ovat olleet muita selvästi parempia edustaa maata m.m. maaottelussa Luxemburgia vastaan Helsingissä. Biese voitti selvästi Suomen mestaruuden kaksinpelissä ja sekanelinpelissä ja on edelleen teknillisesti ja taktillisesti paras pelaajamme. Nuori ja lupaava Malmborg pelasi erinomaisesti Luxemburgia vastaan, mutta esitti MM-kilpailuissa ja kansainvälissä kilpailuissa huolimatonta ja epävarmaa peliä. Vanha mestaripelaaja Nenonen pysyy edelleen varmalla pelillään mukana kärjessä. Huttunen on ehkä nykyhetkellä lupaavin pelaajamme. Harjoitusahkeralla Rundbergillä on myöskin mahdollisuksia nousta kärkeen tulevana pelikautena. Sijoituksista 9–10 kilpailivat monet. Annamme ne kahdelle hyökkäyspelaajalle.

Suomen monivuotinen mestari Åke Grönholm on jätetty luettelosta pois koska hän on osallistunut vain harvoin kilpailuihin. Hän puolustaisi kuitenkin milloin tahansa paikkaa kuuden parhaan joukossa.

NAISET.

- 1 D. Lindblad DIF
- 2 E-M. Karhumäki BK
- 3 H. Kompa BK
- 4 Elina Kuittinen APK
- 5 B. v. Hertzen BK
- 6 M. Richter DIF
- 7 Elsa Kuittinen M-47
- 8 Forss Academia
- 9 M. Böstman HSF
- 10 W. Sörensen HSF

Nti Lindblad voitti kuluneena pelikautena kaikki kotimaiset kaksinpelikilpailut joihin hän osallistui. Hän on sitäpäitsi 3-kertainen Suomen mestaritar. BK:n varma rouvat Karhumäki ja Kompa puolustavat yhtä selvästi seuraavia sijoja. Sijoituksien 4–6 ja 7–9 välinen ero on pieni.

Server.

Kysymys- ja vastausosasto. Frågespalten.

I denna spalt besvarar vår expert alla frågor, som gäller bordtennis. Om Ni således önskar veta något om regler, utrustning, organisation, tävlingar etc. är det bara att sända frågorna under adress: "SMASH" Redaktion, St. Robertsg. 10, Helsingfors.

Fråga: Varför spelas bordtennis ej sommartid? Kan jag få några råd beträffande bordtennis utomhus.

"Träningsvillig".

Svar: Bordtennis spelas nog sommartid, utomlands t.o.m. i ganska stor utsträckning. Varför vi ej i Finland har någon sommarsäsong för bordtennis beror sannolikt på, att så många utomhusidrotter då konkurrerar om fritiden samt att klubbmedlemmarna sommartid ofta spridas åt olika håll.

Men bordtennis går att spela utomhus sommartid och sommarsäsongen används ofta av tävlingsspelare för inlärande av nya slag och annan specialträning, som det under tävlings säsongen ej är möjligt att företaga.

Den största svårigheten vid spel utomhus är naturligtvis vinden. Man måste spela på någon relativt vindskyddad plats, t.ex. i vinkel mellan två hus eller i skydd av någon häck. Det är bäst att bordets längdriktning sammanfaller med vindriktningen, ty vid sidavind blåsa placeringar på ena sidan lätt ut. I motvind får man slå hårt, som om bordet vore kort och brett. Belysningen måste vara jämn d.v.s. antingen h.o.h. sol eller h.o.h. skugga, ty om bollen går från ljus till skugga är den mycket svår att fixera. Den sämsta belysningen är i skuggan av ett träd med glest lövverk. Marken bör vara hård, ty annars "gräver" man rätt snart ner sig med fötterna och bordet blir för "högt" för spelaren. En hård gräsplan är kanske bäst ty den dammar icke och smutsar icke ned utslagna bollar.

Tällä palstalla lehtemme asiantuntija vastaa kaikkiin pöytätennistä koskeviin kysymyksiin. Jos haluatte tietää jotakin säännöstä, varusteista, organisaatiosta, kilpailusta y.m., niin lähettääkää kysymyksenne osoitteella: "SMASH" in Toimitus, Iso Roobertink. 10, Helsinki.

Kysymys: Paikkakunnallamme on kaksi pelivahvuudeltaan suunnilleen samanveroista seuraa, joiden miespelajat aikovat pelata seuraotteluja. Kummostakin seurasta osallistuisi 3—5 pelaajaa. Mikä kilpailumuoto olisi tällöin onnistunein huomioonottaen, että meillä toistaiseksi ei ole kokemusta nelinpelistä? "Maaseudulta".

Vastaus: Kilpailumuoto riippuu luonnollisesti siitä, montako ottelua haluatte yhteensä pelata. Olettaen että jokainen pelaaja haluaa pelata ainakin kaksi ottelua, voisitte järjestää seuraottelunne esim. seuraavasti:

1) Jokainen pelaaja toisessa joukkueessa pelaa jokaista toisen joukkueen pelaajaa vastaan. Mikäli 5, 4 tai 3-miehisiä joukkueita käytetään, tulee ottelujen lukumäärä olemaan $5 \times 5 = 25$, $4 \times 4 = 16$ tai $3 \times 3 = 9$. Viimennittua menetelmää käytetään MM- ja SM-kilpailuissa, jolloin ottelut kuitenkin keskeytetään heti kun toisella joukkueella on viisi voittoa. Tällöin on ottelujen järjestys määritelty Pöytätennissiiton kilpailumääräyksissä, julkaistu kirjassa "Pöytätennis meillä ja muualla". Kirja voidaan tilata liitolta, toimituksesta tai E. Grönqvistin Kirjakaupasta, Bulevardi 3, Helsinki.

2) Molempien joukkueiden pelaajat pelavat ensimmäisen kierroksen arvotäystykessä toisiaan vastaan, (siis molemmat parhaat pelaajat keskenään, molemmat toiseksi parhaat j.n.e.) ja toisen kierroksen arvonnan perusteella (jos arpa määrää, että joku otteluista uusiintuisi toisessa kierroksessa, arvotaan uudelleen.)

3) Nelimiehisiä joukkueita käytettäessä voidaan jakaa ne kahteen kaksimiehisiin A-ja B-joukkueisiin. Tällöin pelaavat molemmat A-joukkueet ja molemmat B-joukkueet vastakkain siten että toisen joukkueen molemmat pelaajat pelaavat toisen joukkueen molempia pelaajia vastaan. Nämä ollen tulee pelatuksi yhteensä $2 \times 2 \times 2 = 8$ ottelua.

Kysymys: Mitkä seurat ovat voittaneet Suomen joukkuemestaruuden?

"Kiinnostunut".

Vastaus: Ainoastaan kaksi seuraa on suoritunut voittajaksi SM-joukkuekilpailuissa: Bollkamraterna (BK), Helsinki v. -41, -46, -48 ja -49 ja Makkabé, Turku v. -45 ja -47. Muina vuosina ei ole pelattu joukkuemestaruuksia.

TIESITTEKÖ, ETTA

- Maailmennestaruuskilpailut pidetään Budapestissä 29. 1.—5. 2. -50.
- Kaikkien maiden edustajille huhujen mukaan ei myönnetaisi viisumia, jonka johdosta Kansainvälinen Pöytätennislitto vielä saattaa joutua vaikkaan tilanteeseen,
- Kansainväliseen Pöytätennislittoon kuuluvat mm, Bermuda, Trinidad, Iran, Uusi Seelanti ja Singapore.
- R. Miles voitti Amerikan mestaruuden voittamalla M. Reismanin loppuottelussa 3—0
- entiset maailmennestarit Barna ja Bergman tällä hetkellä ovat matkalla näytöskeertueelle Australiaan ja Uuteen Seelantiin
- pöytätennistä pelataan Ruotsissa nykyään myöskin kesällä
- toimitus vastaanottaa mielihyvin parannusehdotuk sia lehtemme suhteen

VISSTE NI, ATT

- Bordtennisboken innehåller allt om bordtennis. Pris 220:-. Kan rekvireras från redaktionen
- Finlands Bordtennisförbund omfattar ett sextioal föreningar indelade i bl.a. fyra distrikt. Detta betyder, att förbundet ingalunda hör till de minsta i landet
- Vad hällning i bordtennis är strängt förbjuden
- Vita kläder äro tillåtna i alla bordtennisevenemang i Finland under nästa säsong
- Bordtennisförbundets viceordförande J.-E. Jansson invaldes i Stockholm i Internationella Bordtennisfederationens materialkomité
- Svenska Bordtennisförbundet inbjudit tvenne finländska representanter till sin kurs för bordtennisledare på Bosön instundande oktober
- varje läsare gärna kan inkomma med förslag om frågor, som borde upptas på dessa spalter

Intervju med . . . (forts.)

VM arrangeras 29. 1.—5. 2. 50 i Budapest. En säkerligen avundsvärd och oförglömlig resa väntar våra first strings — hoppas att den ekonomiska sidan av saken kan ordnas.

"Har förbundsledningen några speciella önskemål inför säsongen?"

— Vi hoppas att medlemstalet ytterligare skall stiga. Under den gångna säsongen steg medlemsföreningarnas antal från 34 till närmare 60 och då materialbristen nu delvis är avhjälpt, borde 100 föreningar kunna inregistreras vid nästa säsongskeife. Vårt förbund har onekligen förutsättningar att bli ett av de större inom idrotts-Finland, vilket inte säger så litet. Redan nu har vi passerat några specialförbund.

Lovande ungdomar finns det snart en upp- sjö på och vi väntar när som helst det definitiva genombrottet. En så stadigt stigande kurva som intresset visat och därmed en allt bredare bas att bygga på, måste så småningom ge resultat. Bordtennis har min- sann fått lida åtskilligt av de veritabla utskällningar, som dagspressen serverat efter de förkrossande nederlagen i matcher mot utlänningar. Jag hoppas på förståelse från dagspressens sida och måste även i detta sammanhang påpeka att den organiserade bordtennis i Finland är av rätt färskt datum. Bt.ledningen ser trots allt optimistiskt på den kommande säsongen och de närmaste åren isynnerhet. Sporten kommer säkert ännu med glädjande bulletiner från landskamper och andra internationella tävlingar. Vi ha gjort vårt bästa och göra det även i fortsättningen, fastän stigen är törnbeströdd.

Red. är ing. Jansson tacksam för ovanstående klarläggande fakta och hoppas att så många förhoppningar som möjligt skall gå i uppfyllelse.

SMASH TOIMITUS - REDAKTION

Helsinki — Helsingfors
Iso-Roobertink. 10 St. Robertsg.
Postiiriotali 8487 Postgiro. Puh. 29 551 Tel.

Päätoimittaja — Huvudred.: Rolf Biese
Toim.sihl. — Red.sekr.: Bernt Kajetski

Tilausmaksu 125: — Prenumerationspris

Helsingfors
Herr R. Nordström,
Annebergs Trädgård,
Gammelstaden.

4

Virenojalla.

VISKAUSI ON ALKANUT!

totimaassa täysin ulkolaisten
pöytätennissävyt. Niitä valmistaa Viiren Oy.

Mailat:	Päälystetty englantilaisella erikoiskumilla	420: -
Verkot:	Kilpailumalli	390: -
Verkot:	Harjoitusmalli	165: -
Pylvääät:	Säädetväät	390: -
Pöydät:	Tilauksesta joko jalustalla tai ilman, hyvä pinta- käsittely, laatuvalmiste.	
Pallot:	Ranskalaisia kilpailupalloja.	

Pelaajat!

Kun ostatte pöytätennisvälineită, kysykää aina Viiren Oy:n laatuotteita! Niiden avulla pelaaminen on helppoa ja hauskaa. Kaikki välineet valmistetaan moninkertoisten mes-
taripelaajien Å. Grönholmin ja R. Biesen tarkkailun alaisina.

PÄÄMYYJÄ:

T:mi PÖYTÄTENNISTARPEITA

Tukku- ja vähittäisliike.

Töölönkatu 44, A. Helsinki.

Alan ainoa erikoisliike Suomessa!

BORDTENNISSÄSONGEN HAR STARTAT!

Antligen tillverkas det i landet förstklassiga bt-artiklar, som är fullt i klass med de bästa utländska. Dessa artiklar tillverkas i Viiren Oy:s fabrik i Virenoja.

Rackets:	Försedda med engelskt specialgummi	420: -
Nät:	Tävlingsmodell	390: -
Nät:	Träningsmodell	165: -
Nätstolpar:	Justerbara	390: -
Bord:	På beställning både med och utan under- rede, prima ytbehandling.	
Bollar:	Franska tävlingsbollar.	

Spelare!

Då Ni köper bt-material, begär alltid Viiren Oy:s kvalitetsprodukter! Med dem är det ett nöje att spela och Ni förkovrar Er i spelet. Samtliga artiklar tillverkas under up-
sikt av de mångfaldiga mästarna Å. Grönholm och R. Biese.

HUVUDFÖRSÄLJARE:

T:mi PÖYTÄTENNISTARPEITA

Parti- och detaljaffär.

Tölögatan 44, A. Helsingfors.

Landets enda specialfirma i branschen!